

På fællesstyrelsesmødet i Dansk kvindesamfund d. 15de dec. 1918 vedtog fællesstyrelsen på forslag af mig, at vi, såsnart Sønderjylland igen hørte til Danmark, skulde sende *alle danske lænebosgamlinger, Nordslesvigske kvindeforening og mulige andre danske kvindeforeninger i Sønderjylland* et eksemplar af *Dansk kvindesamfunds historie gennem 40 år* af Gyrithe Lemcke. Dette vil sikkert være en god begyndelse til, at båndet atter knyttes mellem *alle* danske kvinder både syd for og nord for den å, som før dannede en unaturlig grænse.

Astrid Stampe Feddersen.

Eline Hansen.

Naar et interesseret, arbejdsivrigt, tilsyneladende sundt Menneske som *Eline Hansen* pludselig dør, da er det, inden for den Kreds, hun har tilhørt, der, hvor hun har haft sit Virkefelt, som Tiden et Øjeblik standser, faar en Brist. Der bliver en uomgængelig Anledning til at blive stille og tænke sig om — hvorfor nu hende — hvad betød hun for os — hvem kan tage Arven efter hende? Og saa ager Tiden videre, andre Hænder strækkes frem, Livet gaar sin Gang.

Jeg er sikker paa, „Kvinden og Samfundet“s Læsere har følt et saadant Øjeblik, da de hørte om Eline Hansens Død. De gjorde op, og blandt andet gennemgik de, hvad hun har betydet for Dansk Kvindesamfund.

Og alle de andre, der stod i Forhold til hende, delte hendes Arbejde, hendes Iver, hendes Trang til at være med for Fremnag, for at bygge op og værne, de har følt det samme, ogsaa de gjorde op, og de kan vel vanskeligt nok, naar disse Linier læses, tænke sig, at Eline Hansen kan undværes, endsige erstattes.

Dette sidste kan hun jo for saa vidt heller ikke. Hendes Personligheds Mærke, det var hun ene om, og det har hun sat paa de Ting, hun havde med at gøre — andre Hænder har andre Maader — men den Indsats, hun har gjort, den staar fast med hendes Kendemærke.

Den, der tager D. K.s Historie frem, vil se, hvor Eline Hansens Navn atter og atter nævnes — hun er med i Nydannelserne, og hun er med i Dagens Arbejde.

Megen Tak skyldes hende for de Aar, hvor hun beklædte Posten som Sekretær for D. K.s Fællesstyrelse, for hendes Arbejde som Formand for Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund, en Stilling hun beklædte indtil sin Død, og som iøvrigt for al hendes Medvirken i Kvindesagens Tjeneste.

Det er os en Glæde nedenstaaende at kunne bringe Bidrag fra Kvinder, der paa forskellige Felter har staaet Eline Hansen nær og kendt hende i Samarbejdet.

Det nye Aar har bragt Skolekøkkenverdenen et smerteligt Tab, idet Eline Hansen er død. Hun var et sjældent evnerigt og virksomt Menneske, der foruden sin store Indsats i Skolekøkkensagen har ydet et overordentligt stort Arbejde for Kvindesagen, for politiske og sociale Formaal, for Huslejenævnet o. s. v., o. s. v. Det var hende, som fik oprettet Skolekøkkener herhjemme, og det er under hendes sjældent dygtige Ledelse, at Skolekøkkeninstitutionen stadig har været i rig Udvikling. Hun var som en Bannerfører, og alle vi, der har arbejdet under hende, vil nu savne hende — som den praktiske og forstaaende Leder hun var, og vi vil savne hende som det hjælpende og hjertevarme Menneske, der trods sit overvældende Arbejde i det offentliges Tjeneste, altid fik Tid til, at hjælpe og trøste, hvis man i sit Arbejde eller i sit Privatliv havde Modgang.

Ære være hendes Minde.

Kirsten Andersen.

Saaet er for friskt — Eline Hansen er ikke mere iblandt os.

Jeg har i hende mistet en god Ven og en trofast Medarbejder her paa Lærerhøjskolens Skolekøkkenafdeling, hvor Savnet af hende vil føles mere end maaske noget andet Sted.

Skolekøkkensagen, som hun fra første Færd af har været med til at bære frem her hjemme, var vel hendes Hjertebarn blandt de mange andre „Sager“, som hun saa varmt tog sig af. Hun var klar over, at skulde Kvinder, saavel som Mænd gøre Fyldest udad til, saa var det nødvendigt, at de forstod sig paa at passe Hus og Hjem paa en saadan Maade, at der fra disse Hjem kunde udgaa en Slægt, der fra Barnsben kendte til Arbejds glæde og Arbejdsorden, hvor Arbejdet gik rask fra Haanden og levnedes Tid for Kvinderne til Deltagelse i offentlige Hverv. Derfor virkede hun til sin Død med aldrig svigtende Kærlighed og Energi, for at det engang skulde lykkes at bibringe hver dansk Kvinde allerede fra Barndommen af de første Betingelser for at blive en dygtig Husmoder.

Hun opnaaede da ogsaa den Glæde at se Skolekøkkensagen brede sig Aar for Aar ud over Landets forskellige Dele. Hendes lyse, glade Sind vandt mange Venner i det daglige Undervisningsarbejde blandt de unge Lærindeelever, og hun fulgte dem med Forstaaelse og Interesse ud til de forskellige Stillinger, som de efter endt Uddannelse overtog. Mange er de som Gang efter Gang vendte tilbage til hende og fik Raad og Opmuntring til fortsat Arbejde, selv fra de Steder, hvor hun ikke som Inspektrice kunde udstrække sin Haand.

I Vemodet over hendes alt for tidlige Bortgang blander sig hos mig Glæden over, at hun til det sidste usvækket fik Lov til at færdes iblandt os som den altid midkære og livfulde Vejleder for de unge.

Statens Lærerhøjskole.

Karen Blicher.

Den danske Sektion af den internationale Kvindekomité for varig Fred, af hvilken Eline Hansen var Medlem, har ved hendes Død lidt et smerteligt Tab. Med den store Interesse for den internationale Kvindebewægelse, hun gennem sin Virksomhed i Valgretsforbundet gennem saa mange Aar har lagt for Dagen, har hun under Kri-